

Ellen Brudet

Nine & Mella

Bij ons thuis

Met illustraties van Maruga Koops

Leopold / Amsterdam

Aan tafel

‘Nine, weet jij waar Mella is?’ vraagt papa.

‘Geen idee!’ roept Nine vanaf de bank, terwijl ze over Dyna’s kop aait. Het hondje zit lekker tegen haar aan.

Vanaf hier kan Nine zo door de deuropening de keuken in kijken. Op het aanrecht staan talloze kruidenpotjes, planken met gesneden groente, opgestapelde gebruikte bakjes en een omgevallen pak bloem. Op het fornuis staan pannen te pruttelen. En daar is papa, met een kleurrijk schort om en een pollepel in zijn hand.

Hij zegt nog iets, maar Nine kan het niet goed verstaan. Mama zet net de radio héél hard, en begint mee te zingen. Dyna springt piepend van de bank af. Nine blijft zitten en steekt haar vingers in haar oren. ‘Mam,’ roept ze. ‘Niet zo hard. Je zingt zo vals!’

‘Ik kan het niet helpen, Nien,’ zegt mama vrolijk. ‘Met André Hazes móét ik meezingen.’

Nine rolt met haar ogen. Maar ze moet ook wel lachen.

Dansend dekt mama de tafel. Papa heeft vlees gemarineerd. Hij gooit het in de pan, en er klinkt een sissend geluid. Mama zingt, papa kookt. Zo gaat het eigenlijk altijd.

Papa schudt de pan nog eens flink op en neer. Dan draait hij zich om. Hij zwaait met zijn pollepel alsof het een toverstok is, en wijst er dan mee naar Nine. ‘Goed... waar waren we? O, ja. Je broer. Ga hem maar gauw zoeken, want we gaan zo eten.’

Nine zucht. ‘Moet dat echt? Ik...’

Dan begint mama nóg harder te zingen... en met haar billen te schudden.

Nines ogen worden groot. Kan het nóg erger worden? 'Ik ga al!' roept ze snel, en ze glipt de gang op. Ze trekt haar schoenen aan, gooit de deur open en rent de straat in.

Eerst kijkt ze in de speeltuin, waar Amir en Lin op de schommels zitten. Ze doen wie het hoogst durft te gaan. Lins zwarte haren wapperen, terwijl ze naar voren en naar achteren zwiept.

Naast hen zit Romy op de grond. Ze is druk bezig met een kunstwerk van stoepkrijt: een prinses met een prachtige jurk, in alle kleuren van de regenboog. Romy is niet alleen Nines buurmeisje, maar ook haar beste vriendin.

'Hoi, allemaal,' zegt Nine. 'Hebben jullie toevallig mijn broer gezien? Mijn vaders roti is bijna klaar.'

Met een grote boog springt Amir van de schommel af. Hij doet altijd dat soort dingen. Hij wil vast actieheld worden. Dat, of profvoetballer, denkt Nine.

'Zei je nou "je vaders roti"?'

'De beste roti van de buurt?!' roept Lin vanaf de schommel.

'Nog even, en het is de koudste roti van de buurt!' grapt Nine. 'Misschien willen jullie me wel helpen zoeken? En daarna kunnen jullie vast met ons mee-eten.'

Amir maakt een gek sprongetje. 'Yes, natuurlijk!'

'Ja,' zegt Lin. 'Romy, ga je ook mee?'

'Wacht even,' zegt Romy. Met het puntje van haar tong uit haar mond kleurt ze het laatste stukje jurk in. 'Klaar! En ik heb trek. Dus laten we Mella gauw zoeken. Zullen we gaan kijken op het basketbalveldje?'

Daar had Nine nog niet aan gedacht.

Op het basketbalveldje zijn Mike en Benthe druk aan het spelen. In zijn rolstoel kan Mike vliegensvlug draaien en met de bal weg dribbelen. Voordat Benthe het doorheeft, glipt hij langs haar en gooit hij de bal door de hoepel. 'Yes!' roept hij. '2-1!'

Benthe staat voorovergebogen met haar handen in haar zij. 'Pfoei,' hijgt ze. 'Lekker gespeeld, Mikey!'

Nine, Amir, Lin en Romy staan langs de lijn te joelen en te klappen. Vrolijk rijdt Mike een rondje, en dan stopt hij recht voor hun neus. 'Hoi, fans,' zegt hij.

'Hoi, superster!'

zegt Romy.

'Mike, heb
gezien?' zegt

jij toevallig mijn broer
Nine. 'Mijn vaders roti...'

'... is bijna
of we die komen

klaar? En je komt vragen
opeten?' vraagt Mike.

'Bijna,' zegt Lin.

'Precies,' zegt Amir. 'We moeten eerst Mella zien te vinden. En dan kunnen we aan tafel!'

'Inderdaad,' zegt Nine. 'Weten jullie waar hij is?'

'Nou, niet meteen...' zegt Benthe. 'Maar als we mee mogen eten, willen we zeker helpen.'

Samen zoeken ze de buurt verder af. Ze gaan naar de winkelstraat, de flat en het buurthuis. Ook kijken ze rond in het park, en zoeken ze het pleintje af. Maar Mella is nergens te bekenen. Nu begint Nine wat ongerust te worden. Ze gaat op een stoeprand zitten tegenover de Deli Market. Dat is de kleine supermarkt op de hoek van het plein. Ze steunt met haar hoofd op haar handen en zucht. 'Nou, jongens... Ik weet het niet meer! Wat moeten we nu?'

Dan hoort ze een klingelend belletje. Nine kijkt op. Er komt iemand uit de Deli Market gewandeld, met

een bak sesam-ijs in zijn handen. Nou zeg... kijk dan, het is Mella!

‘Nien, wat doe jij nou hier?’ roept hij verbaasd. Dan ziet hij alle kinderen uit de buurt achter zijn zus staan. ‘Of moet ik zeggen: wat doen jullie nou hier?’

Opgelucht springt Nine op. ‘We waren op zoek naar jou!’ roept ze. ‘We gaan zo eten!’

‘Dat weet ik toch?’ Hij houdt de bak met ijs omhoog. ‘Papa vroeg me of ik een toetje wilde halen.’

Nine rolt met haar ogen. ‘Pfff, wat dom van papa! Hij vroeg zelf of ik je wilde gaan zoeken.’ Ze kijkt haar broer aan. ‘Maar je hebt er wel lang over gedaan, dat ijs kopen.’

‘Ja, ik kon niet kiezen tussen vanille en sesam. Wacht eens, eet iedereen hier mee?’

‘Yes!’ roepen Amir en Benthe.

‘Jazeker!’ juicht Romy.

‘Zin in!’ zeggen Lin en Mike in koor.

‘Nou, gelukkig heb ik nog wat van papa’s geld over,’ zegt Mella. ‘Ik haal nog wat vanille!’

‘Opschieten dan maar,’ roept Nine.

Thuis zet papa net de laatste walmende schaal op tafel. ‘Ik heb een beetje veel gemaakt, schat, sorry.’

Mama kijkt naar het eten. Ze heeft nog nooit zoveel roti op één plek gezien. Even is ze stil, en dan barst ze in lachen uit. ‘Je hebt voor een heel weeshuis gekookt! Nu maar hopen dat Nine en Mella gauw thuiskomen. Anders moeten we het allemaal zelf opeten.’

Dan horen ze de deur opengaan. De gang vult zich met kinderstemmen. Mella gooit de deur open en roept: ‘We zijn thuis! En we hebben wat vrienden en vriendinnen meegenomen. Die mogen wel mee-eten, toch?’

Mama knikt. ‘Bel maar even naar huis om te vragen of het mag.’

DELI MARKET

Al gauw zit iedereen rondom de tafel. Dyna heeft een bak met brokjes gekregen, die ze snel leegeet.

‘Ik kan wel drie rotipannenkoeken op!’ roept Amir.

‘Dat zijn rotivellen,’ zegt Nine. ‘En ik wil er wel twee!’

‘Houden jullie zo wel wat ruimte over?’ roept Mella. ‘Ik heb een toetje geregeld.’

Amir steekt smakkend zijn duim op. Papa grijnst. ‘O, ja! Ik was helemaal vergeten dat ik Mella naar de Deli Market had gestuurd. Sorry, Nien.’

Nine knipoogt. ‘Wist ik al! Geeft niet, pap.’

Als iedereen is uitgegeten, ruimt mama de tafel af. Ze begint zacht te neuriën... maar tot Nines schrik wordt het zingen steeds luider.

‘Mahaaam,’ roept ze.

Maar dan staat Romy op. Ze gooit haar armen om Nines moeder heen. ‘Het is hier altijd zó gezellig.’

‘Dat vind ik nou ook,’ roept Mike.

‘Ik voel me hier altijd zo thuis!’ zegt Amir.

Nine lacht. En deze keer doet ze dat zonder met haar ogen te rollen.

